

ივერიის

ბაკალიონი			
თვე	მან.	კ.	ლ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	7 65	1	1 50

ცალკე ნომერი — ერთი შური

გაზეთის დასაყვირად და გერბი განსაზღვრება დასაძგად უნდა მივმართოთ: თეიმურაზ რედაქციის მისამართზე, ანუ: ანტონის ქუჩა, თ. გარდაცემის ქუჩის მხარეს, თ. გურუნიძის სახლში, წინა-კიბნის განაყოფიერებულ საზოგადოების განყოფიერებასთან ახლოს, ანუ: ანტონის ქუჩის მხარეს, თ. გურუნიძის სახლში.

გაზეთის განსაზღვრება: ჩვეულებრივი სტრუქტურა რვა კაპიტალი.

1877—1889

საბოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

1877—1889

სასწავლებელი და პანსიონი

ი. რ. შრევილიძის

გუგია, ნიკოლოზის ქუჩა, გასანდოვან ბეგის შირდაზი, თ. გურუნიძის სახლში, № 21.

ამ სახლებს ბავშვებს კადეტის კორპუსისა, გიმნაზიისა და რეალურ სასწავლებლისათვის, აგრეთვე იყვანს პანსიონერებად უკვე სასწავლო სასწავლებლის შევირდებულს. დაწვრილებით შირდაზის შეტყობა თვით სასწავლებელში შეიძლება.

(15-6)

მართლად თმბარი
სამამათს, 21 ნომბერს,
ქართულის თეატრის არტისტების მიერ
წარმოდგენილი იქნება
ახალი პიესა
შვილოზილი
კომედია 3 მოქმედ., 4 კუთხიანსა
II
ანუკა ბატონიშვილი
ისტორიული დრამა 3 მოქმედ., 4-
მესხისა.

მოთამაშენი: ბანია ყიფიანი, ანაშა-
ბე, სედიმონი, გუგუნიანი, გუგუნიანი,
ქინი ალაშვილისა და სხვ.

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია
დასაწყისი 8 საათზე

თელიანი, 18 ნომბერი

ერთა უდიდესი ნაწილი ჩვენის
საერთო სკოლებისა წინა-საცავის
უქონლობაა. ისე დარბია ჩვენის
სკოლების უმრავლესობა წიკებით,
რომ სკოლაში შესვლისას სტოაფე-
ბი და საჯარო ფიცარი თუ გა-
გიმეფებენ, რომ იქ სკოლა არის.
მასწავლებელიცა და შევირდებიც
ამ შირით დიდს განსაცდელსა
პეტროპოლის: ერთნიც და მეორენიც
მოკლებულნი არიან არა თუ სკო-
ლისათვის წიკებით, პირდაპირ კლას-
ში სახმარებელი სახელმძღვანელო-
ებისა. რომელთაშიც ცნობის მო-
ყვარე ვაჭრის დუქანში მეტს წიკ-
ნებს იპოვებთ, ვიდრე ჩვენს სკო-

ლებში. რომელს ისტატუს უჭირს
ისე წიკნები და სახელმძღვანელო-
ები, რომორც სკოლის მასწავ-
ლებლებს ვინ უნდა ექმნეს მრჩე-
ველი, ვინ უნდა უმცობროს ის-
ტატუს ამ ადამიანს უდაბნოში, თუ
არ ხეირიანა წიკნებმა? წარმოიდ-
გინათ სადმე მიერუბულს სოფელ-
ში ტოლა-მანავს. მოკლებული,
მარტო-მარტო, სუკით ობოლი
მასწავლებელი. მთელი დღე ერთს
თავის ხეობაში. შუადღის სამი სა-
ათია. სადილს შემდეგ გამოდის
ჯერ კიდევ მტკრიანს კლასის ოთხ-
ნი და წინა და უკან ბოლოთსა
სცემს. დღევანდელმა სწავლებამ
ათასი ფიქრი და ვარამი აუმაღ-
ლა ისტატუს, რომელსაც არ იცის არა
ამ მიერუბულს. მეტი დონე არ არის,
თავის ძალ-დონით უნდა გაიკვირო-
ს გზა. რომ არ შეცდეს, უნდა
გამოცადი იკო იმარჯობს, და აი
მიერუბულს შუადღისათვის, სადაც რამ-
დენიმე წიკნი ეგულება. იღებს
წიკნს და მიერ რა წიკნს? დიდ-
ბუღილის მიერ ნათარგმნს ფოც-
ვანს და დიდბუღილისათვის არითმე-
ტიკულს გამოცანებს, ევტრუქისის
სახელმძღვანელოვან ნათარგმნს
მეტად უკეთესი იქნით. დიდი ბედნიე-
რებაა, თუ ორიოდე სახელმძღვანე-
ლო ევტრუქისისათვის, ან უმინესი-
სა იპოვა. ეს არის უფროს-ერთის
ჩვენის სკოლის ავლა-დიდება.

თუ მასწავლებელს სკოლის ოთხს
კედელში არ ჩაუკეტია თავი და
გარეშეში ცხოვრებასაც უკვირდ-
ება, მაშინ სომ უფრო მეტი საგანია
დასაფიქრებელი და გასასწავლებ-
ი, მასთანავე, კარგის წიკნების საჭი-
როებას უფრო მეტი იქნება. აი
სწორედ ამ ბედნიერებას არის მო-
კლებული ჩვენის სკოლის მასწავ-
ლებელი. არა თუ ხეირიანი წიკ-
ნები და შუადღეობის ექვრნაფი,
ერთადერთი ქართული გაზეთი
„ივერიის“ კი იმისათვის მასწავლებ-
ბლის ოთხს ამწვევებს. რა თქმა
უნდა, გონების საფარჯიმოს მოკ-
ლებული მასწავლებელი მეტად
გულს და შედაგობით ექვრნაფი,
ერთადერთი ქართული გაზეთი
„ივერიის“ კი იმისათვის მასწავლებ-
ბლის ოთხს ამწვევებს. რა თქმა
უნდა, გონების საფარჯიმოს მოკ-
ლებული მასწავლებელი მეტად
მუგავ სიკარიფელს, უსართობის
ჭვრინობას, იტანჯება და აქეთ-იქით
თავს აწვევს უიმედობით.

წიკნების საზოგადოებას მოკლე-
ბული მასწავლებელი ცოცხალი სა-
ზოგადოებაში ეძებს ვიკნების სა-
კვებს, სულიერს ემყოფილებას
და მიერუბულს ერთხელვე აწვებ-
ული ნაცნობისათვის, რომ სადაბ-
მდის სწორებით ჭკვიანობს მან თავის
სული და გული. აქ მოუხრობენ
სხვათა შორის: ამა-და-ამან სხვისი
მამული დაიჩქამა, იმან სხვის ქო-
ნება მოჰპარა, ეს ავფოკატი ასე-
თი გიმიერაა, აი ის ოჯახში ილი
დიდი დვირის მსმელია და სხ. ერ-
თის სიტყვით, ბნელეობაში მხოლოდ
ბნელეთის გმირნი გამოადინს სას-

პარწოვად და საღამარავადაც ის
სახელმძღვანელო მოაფარენი ჭკუას სო-
ფელს. ამ გვარის საუბრით გულ-
გაწყვებული მასწავლებელი მიე-
შურება ისევ მინისათვის, თავ-განწირ-
ვით ენბრებს ერთის მხრით მტან-
ჯველს სოფლის სიკარიფელს და
მეორეს მხრით ცოცხს და გრძელს
ზამთრის დამეს, რომელიც სრუ-
ლის თავის ძლიერებით ჭკვიანობს
მის უცეცხლო და ფარდალოვან
სადგომში. რა თქმა უნდა, ამ ყო-
ფაში ჩაგარდნილი მასწავლებელი
უკან-უკან მიდის, სწავლების წესი
უსწველდება, თითონ განცებით ძირს
იწვეს, წერილობრივად, ხურდადება
ცხოვრების გაგვიანს გამო, ად-
რინდელი ხალისი და სიუცრული
თავის საქმის ეკრება, იმედი უქ-
რება და იმის გულში ალაღს ოჭრის
ის კაცის მომავალი იქნებოდა რწმენა,
რომ მასწავლებლობა იმდენ არა გა-
მადის-რა ტვირისა და ჯიბის გა-
დარბობის მეტია. თითქო ცხელი
შეიტყო, რომ მასწავლებლობა
მსვერვლია, თავის გაწირვაა და
არა ხელის მოსათაობა ალაგია,
ისიც გულს იყრის ამ მოგაფეო-
ბაზე და საიმიერებით სცვილის
მარჯვე შემთხვევაში უფრო სარგ-
ბლიანს ადვილზედა. აქედან ერთი
ნახტობი-და არის საჭირო, რომ
მასწავლებელი გონებით გამრჯე
კაცების რაზმს გამოუხროვოს და

ფელეტონი

ა მ დ ვ ა

II

ღრა წავიდა. სხვა მოვიდა.
დღე დაწვა და ღამე ჰშობა.
„ზრატის“ ევტრუქი ზოგიერთ ქალს!
ალარ ცმის გამარჯობა.

ევტრუქი, მაგრამ სად მოგინახო,
საბოლოო რომ არ დამხმდებ?
დიდას ადრე კატსავით
ის ხომ კარში გამოხტება?!

თითქოს რამე დაჰკარგოდეს
და ემბდეს დანაკარგსა.
მაგრამ ვისთვის? ოჯახისთვის
შესადქნს და განა კარგავს?

სულაც არა! სხვა რამესთვის
მიჰქირა-მიჰქირის და ფარავაშობს!
ალარ ასსოვს მის ოჯახში,
არც იგონებს ქმარს და ნაშობს.

სიძულს წარსული, აწმყოს ეტრფის,
მოხვალაში მისთვის ბნელა;
იმდენს გრძობს და იმდენს ჰეიქობს,
რამოდენსაც ბუნაპევილა.

ბერი იტყვის: ნეტად ჩვენში
ამისთანა ვინ უნახავს?
აბა ერთი მივითხოვთ,
ვიცნო და სწირვს? ვის გვისანახავს?

უყარავად, ვერ გავამხელ

იმათ გვარს და იმათ სახელს,
უფრო მალე გავიხტებ
მოსაჰრულად ენას და ხელს.

სარკე თითონ გამოაჩენს
მისის სახით თვითველს ქალს
და თუ ვინმე მისიხვია,
მე არ ვიღებ ჩემს თავზე ბრალს!

შოლოდ ეამბო: ბუნებო,
რად შეამეც ვერ სრულად,
თუ იმ შენს მაღალს, დიდებულს ნიქს
ატარებდნენ გამასრულად.

თუ ქვეყანას არას არცებს,
განა არ სჯობს დანებლეს შვე?
ქართველ ქალის ჩვენ ამ დროში
რას გვარგია სილამაზე?

ჰეი! ჰეი! ევლარ ჰბრადეთ
დღეს ძველებურ ქართველ დედებს,
მათ მაგიერ მამაკულზე
ეკლავინ გვიამედებს.

მაგონდება შაჰ-აბაზი
მითელს კახეთზე გულ-მღელვარე
და იმის წინ ტყვეს წამდარი
ქალი ეშვით მოეკლავრე.

თითის ყეფნი ვერ-წასული,
ზნობლავს ქალის მის მშვენება,
მოეკლავა გულზე სისხლი,
აეშოლა ენებთან-ენება.

და ტყვეს ჰკითხავს: „ჩვენება ხარ?
თუ ნამდვილი მიწის შვილი?
თავს გვირგვინი გვეადრება
და რას ჰნიშნავს ფეხთ ბორკილი?“

— ჩვენს სისუსტეს და თქვენს ძალას!
ქალი მეტადვე უტყვებს:
ალბად ღმერთთან შეტყობე ვართ...
კურთხეულ არს მისი ნება!..

— ეხედავ! მაგრამ შენდა თავად
ჩემ წინაშე რა გავქს ბრალი?
ნუ თუ მართლად ბრძოლის ელზე
გამოსულბარ სუსტი ქალი?

— რატომ არა?.. ქალი რომ ვარ,
უფრო ჩილი არ მაქვს გული?
აქ მარხია ჩემის ქვეყნის,
ერთგულბა-სიყვარული.

და ეს არის ღმერთი ქირს
რომ მიჰარგებს... მიადილებს!
მამა-პაპათ მიანდობებს,
რომ გადასცეს მეცა შვილებს!

მამა არ მყავს... თათრის ომში
მოკლულია ჩემი ქმარი!
„შვილები ჯერ არ დაზრდილან...
მელა დაეჩრი მეომარი.

ვერ ვაჰქმელ ოჯახს სირცხვილს!
მოიმხება უნდა ვალი:
მამაკაცის მაგიერად
მე ავიღე ხელით ფარხმლი.

და ავიღე განა მეტომ,
რომ ბორკილზე გამეკლავა!
ეს... რა ეუფოთ? ნათქვამია:
„აღმართისაღ ჰხნავს მეტი ძალი!“

ერთით ერთზე ვერ მოაშველავ...
გუნდით ემრკეო ყოველ ქართველს!

ხომ ქალი ვარ, მაგრამ ერთი
მეც ვერ დამრეცს თათარი ხელს.

ეთი მრისხანე ანგელოზი,
მცველად მდგომი ეღმის კარს,
ყეფის წინ სდგას ტყვე-ქალი,
თავს ბრუს ახვევს და სცემს თავ-ზარს.

გალომბულ-გავეფებულს,
აღუღებულს ქართველს ქალს,
მოთმინებით უსწვის სიტყვებს...
ვერ აშორებს ძლიერი თვალს!

„ა შედლონო!“ ბოლოს ბრძანა,
ქალი უნდა ამისთანა!
ეხედავ რითიც მიმკლავდება
ერთი ბოხა ეს ქვეყანა!

გული მიწვევს მათ სამოსროლ...
გონება სხვას მეუბნება:
ძნელი არის ამისთანა
ხალხის ჩვენგან დამონება!

არ შეიკლის არც ზნეს, არც ფერს,
სანამ სრულად არ გაჭრება!
და ცოცხალი ამისთანა
მტკიცე ხალხის აობრება!

ეს ბრძანა და სარღებს უთხრა:
„შეაყენეთ, სისხლის ღერია!
მშვენიერ შუტი მოამაფინა...
ენება გულის დიმიტროა!“

„მეტი იყო შაჰ-აბაზი
და პირუტყვი იმ დროს ერთი.
მაშინ ყველა იტანჯოდა!
და დღეს-კი ვართ ბედნიერი.

„ალარც ომი, არც სისხლის ღერია,
არც ტყვეობა და ბორკილი...
და რათ ეტყვი უტყვიარ თავს,
ცხოვრება მაქვს როცა ტკიბილი?“

ამ გვარ ჰასუსხ იძლევენბა
ღმერთი ქალი!
იფურება და ვერ მხედვს,
გახელილი თუშე აქვს თვალი.

„აბა რამე: ვისთანა ჰყავს?
და როგორ ჰხრდის თავის შვილებს.
უზრდლობად ჩამოგართმევს,
უპასუხოდ გაგაწილებს.“

„შვილი მიტომ გაბაბრა,
თითონ მაზე არ იფიქროს;
თავს ვერ ართმევს სხვა საქმეებს,
ვერ დაჰკარგავს უბრალოდ დროს.“

დავიზნობავს, ბალო დიდის,
ხელოვნებას ვერ დასტოვებს:
თავყანა სცემს გრძობით სასცე
ლოდებსა და ტარტაკოებს.

აგვი

ნიმოლოოზ ბარათაშვილი
და
მისი ზოგისა
(1818—1845 წ.)

„აბა რამე, აბა რამე, აბა რამე...
და შოლოდ წიკნი-შვილი, წინა-კიბნის
მედიანს დიდებს წიკნი-შვილი.“
ი. რ. შრევილი

გინახავთ ბუნარი იმ წამს, როცა
შეშა შვი ჩაიწვივს, ცეცხლად იმეცევა,

დამსწრეთ, ცოცხლად ნუ დამსწრეთ, რადგან სულ ერთიანად დაქვეყნდნენ პუბლიკა. მარგან იმისი საკვლედი არავითარს სიკეთეს არ მოკვიტანდა და ამიტომ ცოცხალივე დაკრთა. მერვე რაბატრს თავისი წილი მიუტოვა და გადაწვებათ ტესხშივე დაბრუნდა, რადგან ვინცაღი, რომ ჩვენი ვაგონი დაღს ალაქათის ასტრეადა, რომც მღ, რად-რადრულ გადადობადი, სესედ მიერული დაგინსეთ შედეგის მისანსის განსხადება: 334,000 მანეთი მიუტოვა ჯილდოდ იმას, ვინც ვუის რადს ან ცოცხლადს და ან მიუტოვან წამოგადეგნისა.

ნეთ, რომ თუ ამისთანა აზრები კიდევ გამოვრდა, მთავრობა იძულებული იქნება გამოაცხადოს, მილანი მიუტოვებელი სტრინიხა და სამეფო გვარეულობისა.

18 ნოემბერი

ნომოროსნიში. დღეს, პარაკლის იქნა გარდაბლილი და დაიწყო მოქმედება სპორტო-რანის საკომერცია ბანკის განყოფილებაში.

ნი. ი. ი. კი. საფრანგეთმა შეიწინა-რა რესპუბლიკა ბრაზილიისა.

სო. ვი. პრინც კობორცელის სურვილით, ხელ-მეორედ შეიკრება კომისია უბალესის ხარისხის აუციტრეზისა, რომელმაც უნდა დაეხმოს მან-დისერის თოვდები. ეს თოვდები ავსტრიამ დაიწინა და ლანდერბანკი ბოლო-გარის ეფინევა, შერ აიღე 100,000 თოვი და 50 მილიონი სროლა ტუფი წამალი ნასესი ფულის ანგარიშშია. ხელ-მეორედ შეკრებულმა კომისიამ უნდა არ მოიწინა თოვდები, პრინცი-კო თხოვლობს, მოიწინეთ და აიღეთ ნასესებზე ფულითა.

ვეტერნარუსი 17 ბინრა, ნოემბ.

სპეციალური	მან.	მან.	მან.
სეო-მანათიანი იქრა	—	—	7 54
ტანმოქმის ეფონები	—	—	150 1/2
მანათიანი ვერცხლის ფული	1	10	—
5 1/2 პირველის შან-განის სტრინიხა	—	—	247
— მეორისა	—	—	247 55
გრანდმაის ფერცხლი-ტრეილისის პანისა	—	—	97 1/2
ქუთაისის პანისა	—	—	97 1/2
ტრეილისის საფრ-ცხლი ნდობის ხან-გადეგნისა	—	—	84 1/2

ბაჟმალაშვი სომადნი

ნინური	ნინური
1 ოქტომბრიდან 1 ნოემბრამდე	თეთრი პური რუსული 1 გარ. 5 კაპ.
	პური 1-ის სარისისა. 3 1/2
	2
	თიანის წითელი პური 1-ის სარ. 5
	" 2 " 4
	" 3 " 3 1/2
	ჭურჭის მამის პურის დაგვი 1-ლის სარისისა. 5
	მე-2 სარისისა. 4
	მე-3 " 3
	ძინების სორგა 1-ლის სარისისა. 8
	" 2 " 7
	სუკი " 14
	ცხენის სორგა 1-ლის სარისისა. 7
	დარის სორგა " 4
	" 2 " " "

ბიოგრაფია ცეხლის ბეშევისა შან-ფლავსი

ბათუმში დედის ხუთშაბათობით ნაშუადღევს 4 საათზე მოკვდა გზით და სიოფროსისეს და კეთილში მიუგდა. შაბათობით სლამის 8 საათზე შორის გზით (კვდა ნეთ-სადგურაში შეი-იგდა). კვირობით სლამითა, სხლად-გა-რეთ, სტამბოლში მიდის. ბათუმში მიღის ოდესიდან: სმშ-ბათობით შუ-დამისს შორის გზით. პარსკეობით დილით ფულისად მოკვდა გზით (კრანს და ნოფროსის-ისაში შეკვდა). შაბათობით დილით სტამბოლში. ფოთიდან ბათუმში მიღის: სმშ-ბათობით—იმის შედეგ, როცა სოხუ-

მადმ მოდის გეში შორის გზით. სეთ-შაბათობით—დაღის 9 საათზე და მა-სწროსს მოკვდა გზით მისიარულე კა-პასიას და ვარისის გეშის.

შაბათობით დაღის 9 საათზე და მასწროსს შორის გზით მისიარულე კა-პასიას-იარამის და რუმელი-ან-სტო-ლისეს წამსლეღს გეშის.

ბათუმში დედის მიღის პარ-სკეობითა და კვირობით. რაჯი გე-მა მოკვ ფოთიდან, ბათუმის სასკეტო-გადსწრეს სოდე, რადის წაჯ უუნ.

ამის გარდა უკვდა-გვირა ფოთში მო-დაინ ოდესიდან და ვარამ-კაპასიას ნეთ-სადგურთან გადაწვებილს გადასე-გეშისა.

განცხადებანი

გამოვიდა და ისედაც ვუდა წიგნის მალ-ჩაგეში

ვალ, გუნის მიერ შედგენილი

სახალხო-კალენდარი

1890 წ.

ფასი ორი შურა

ვინც ერთმანედ იუდაის ას წიგნს, იმას მანეთზე ხუთი შურა დაეთობა, ახუკით თუხანდ შეუდინს მიძღვის 13 მ. წიგნი, ვინც იუდაის 300 იგნს, იმას მანეთზე კეხი შურა დაეთობა, ახუკით თუხანდ შეუდინს მიძღვის ოთხის თუხანს წიგნი.

წიგნის მანდასზე დაეთობა ჩვეულებ-რავი პროცენტი. ვასეც სურს კალენ-დრის გამოწერა, შეუდინს ნასკვარი ფასი ას თათვეტ გამოცხადრის და ნასკვარი მიგვისისათვის გადაიხდის (ცხ. НАЛО-ЖЕННЫМ ПЛАТЕЖОМ).

მიქართან წერ-კითხვის სასოვადო-ბის განცხადრის და ტერ-სტამბოვის სასკვადრითა მანდასის, სასხლას ქუ-ჩაზე, დაჯაგის სასლამი.

ამ დღებზე გამოვა „საქართველოს კალენდარი“ 1890 წ. და უბის წიგნი 1890 წლისათვის.

სამოსწავლე მოაგობის ნება.

დაბათით

მ. შურტავი

გამპრათავს 7 ნოემბრიდან პირველ კლასისურს გინაზიაში

ივანოვი შურის მინი

სასწავლო გურსუს

ყველა შუათანა სასწავლებლის შე-გორდებისათვის ორშაბათობით, ოთხ-შაბათობითა და პარასკეობით სლა-მოს 5 1/2 საათიან. ფასი თითვეში თითოეულს შედრდებ 5 მან. მსურ-ველი ცხლვე უნდა შეუკეთონ სა-ხელმძღვანელო წიგნი უროცისა.

(3-3)

„წერ-კითხვის სასოვადოების“

წინისი მალ-ჩაგეში

მიღო ვასასყელად ასედა წიგნები:

- ისტორია საქართველოსა, 1
- და ბეკიძისა. 1
- მოკლე ღარიგება სხადა-ბის განცხადრზე სურათი-ბით, „მეორეს გამოცემა“ 20
- დემეტრეს სახლას, მოთ-ბობა ს. მგალობლი-შეი-ლისა. 15
- ბაშა და მისი შემოუყვება 2
- დ. ჯ.—ლი. 15
- დახასითებანი თქმულნი თოფრასტეს მიერ ვლ-მოკლეული ონ—კანი-საგან 20
- ყმაწვილების ფიზიკური აღზრდა გ. იოსელია-ნისა 20

კოკორი

ანუ აზნანი და პირველი საკითხავი წიგნი, იაკობ გოგებაშვი-ლის შედგენილი, მკათე შეცვლილი გამოცემა.

დაბეჭდა „წერ-კითხვის სასოვადოების მარგ“ და ისედაც ამ საზოგადოების წიგნის მანდასში ტვილისში, სასახლის ქუჩაზე, ბან-კის ქარვასლაში, ფასი 10 კაპ.

ვინც ერთმანედ იუდაის არა ნაკლებ ათის ცოლოს, წიგნი და-ეთობა ცხრა კაპიკად, ვინც იუდაის ასს, ან მესტ ცეხმწილიარს, წი-გნი მიუცევა რვა კაპიკად.

ტვილისის გარეშე მკვლელო უნდა მომპართონ წიგნის მალ-ჩაგის ამ აღრესით: Вь Тифлисе. Дворцовая улица, Карвант-Дарай Земельного банка, № 102.

საპოლიციო და სალიბრატურო ბაზაში

ივანოვი

1889 წ. 1-ს იანვრიდან გამოვა ყოველ-ღვე გარდა იმ დღეებისა, რომელნიც წყდ მისხლევი ვკირა-უქმეების.

12 თოვით	10 მ.—კ.	6 თოვით	6 მ.—კ.
11	9 50	5	5 25
10	8 75	4	4 70
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 50
7	6 50	1	1 75

სახლავარ-გარეთ დაბარებულნი იღირება 17 მან, მთელის წლით. სოაღის მასწავლებელი „ივანოვი“ მთელის წლით დაეთობა 8 მან. ტვილისის გარეშე მცხვარებთ უნდა დაიარან გსუთი შემდეგის ადრესით:

Тифлисе, Вь редакцию газеты „ИВЕРИЯ“.

თუ ტვილისში დაკეთილი გავითი ტვილისის გარეშე აღრეს-ზედ შესცვალა ვინმე, უნდა წარმოადინოს რედაქციაში ერთი მან-თი; სხვა ყოველის აღრესის შეცვლაზე—40 კაპ.

თუ თთვის განმავლობაში დაიკეთა ვინმე გავითი არა მთელის წლით იმას მხოლოდ შემდეგი თთვის პირველს ღლიად გავგზავნე-ბა. განცხადებანი მიიღობან გავითის რედაქციაში.

შანი მანდასზედის დაბეჭდვისათვის:

ა) მთოთე კვერძელ თითო ვერ სტრეჟინი 8 კაპ., პირველზე—16 კაპ. ბ) სოელი უქმასწავლე გურად 30 მანათი, სოელი პირველი გურად—60 მანათი. ოცნეც სტრეჟინისა გამოახვკა შაშაბის იმის კა-ღობასეც, რამდენს აჯავასეც დაიქრეს 25 ასო გსუთის ტექსტისა.

ხელ-წაწერი და სავაჭრო დანიშნული წერილი (კორესპონდენციები) რედაქციის სახელმძღვანელს უნდა გამოგზავნოს. მიღებული ხელ-წაწერები, ან სავაჭრო წერილები, თუ სურათიანი მთოთე, ან შემოკლებული, ან შესწორე-ბული იქნება. არ-ღასსეცდეს ხელ-წაწერის, თუ ერთი თვის განმავლობაში პეტრობისა არ მოიკეთეს, მერე რედაქციის ვეღარ მისხლავს.

ანა-გაგანს მიწერ-მოწერას არ-ღასსეცდეს ხელ-წაწერების და წყაღების შესახებ რედაქცია არა ვასწავლებს.

პირდაპირი მოალაპარაკებისათვის რედაქცია თავისუფალი იქნება ყოველ დღე, გვირა-უქმების გარდა, პირველ საათიდან სამ საათამდე და საღამომით 7-დან 8 საათამდე.

რედაქცია იმყოფება: კუციაში, ავკლის ქუჩაზე, თ. გარუხინსკი-სეულს სახლში.

ღვლა ენადაგუნების კარი

აქლად დაბეჭდილი, „წერ-კითხვის სასოვადოების“ მიერ

ისედაც

„საზოგადოების“ ქანსელარიაში.

ბუნების კარი უცვლელად არის დაბეჭდილი, ღვლა-ენა-კი შიშ-ლილი და შიშმშული ახალი მოთხოვნებით, ლექსებით და სურათ-ებით. შანი უწინდელი, ესე იგი „ღვლა-ენა“ ღორს კეხი შურა (30 კაპ.), ბუნების კარი—თხოველი შურა (75 კაპ.).

ვინც ერთმანედ ნაღდ ფულზე იუდაის ოფ-და-ბი ცალს ღვლა-ენისა, თითო წიგნი დაეთობა 8 მან შურად (25 კაპ.); ვინც იუდაის აის ცალს ბუნების კარისა ნაღდაც ფულზე, თითო წიგნი დაეთობა 10 მან შურად (70 კაპ.); ვინც ოფ-და-ბის ცალს,—სამან შურად (65 კაპ.); ვინც ახსა და მეტსა,—სამ აბაზად (60 კაპ.).

ვისაც მსურს უღაში ჩანსული წიგნი იუდაის, თითო წიგნზე კიდევ სამი შურა უნდა დაუხმოს.

ვინც ტვილისის გარეშე წიგნს დაბარებს, განცხადება ხანდა თითონ მიუღველმა უნდა იკისროს.

მიუღველმა ამ აღრესით უნდა მომპართონ კანცელარია:

Тифлисе. Вь канцелярию Общества грамотности, Дворцовая ул., домъ Зем. Банка, № 102.

ღებეშა

17 ნოემბერი

მინა. ხმა დაღის, რომ იოპან-ორ-ტმა, ერცპერსონმა სალუტორმა, ციხ-ღარბაზი ორტი გმუნდნში ქირათ მისცა ბრაზილიის ნაიმეორატორალ-საო. ზოგანი კიდევ იმას ამბობენ, რომ ღონ-პეღრო ზალტურგში იტვირტებს თავის დასთან, ერცპერსონიანი ან-ტუანტესთანაო.

ბელგრადი (განსაკ. ღებეშა). მი-ნისტროთა საბჭომ გამოუცხადა რე-გენტს, რომ საზოგადოების აღლევებს მიღანის მიერ დაბეჭდილი წერილი ჯერ „Journal des debats“ და ამახ წინა კიდევ „Times“ სა და „Correspondance de Lise“—შია, და საზოგე რისტინს: მიღანს შეტყობი-